

مدرسه‌ی خرگوش‌ها

بچه‌خرگوش‌ها، منتظر معلم بودند. معلم با سبیده‌های ورود شد، سلام کرد و پرسید:

«بچه‌ها، فکر می‌کنید چرا خدا به ما گوش داده است؟».

پشمalo دستش را بلند کرد و گفت: «برای اینکه صدای‌ها را بشنویم».

آموزگار لبخند زد و پرسید: «اگر خوش نداشتیم، چه می‌شد؟».

دُم‌پنبه‌ای جواب داد: «هیچ صدایی را نمی‌شنیدیم».

بچه خرگوش‌ها در سکوت،
منتظر پرسش بعدی بودند که چشم قرمزی
پرسید: «اگر صدای رانی شنیدیم، چه
اتفاقی برای ما می‌افتد؟».

این بار، خاکستری جواب داد:
«خطرهایی برای ما پیش می‌آمد؛ مثلاً،
صدایِ روباه‌ها و شغال‌هارانی شنیدیم».
برفی ادامه داد: «از خیلی چیزها هم
لذت نمی‌بردیم؛ مثل صدای پرنده‌ها و
سرودخواندنِ بچه‌ها».

آموزگار ادامه داد: «پس، داشتنِ

گوش‌های سالم، خیلی هم است. بچه‌ها، آیا می‌دانید چه باید بکنیم تا گوش‌های ما سالم باشند؟».

دُمپنه‌ای جواب داد: «باید از آن‌ها خوب مواظبت کنیم و همیشه آن‌ها را تمیز نگه داریم». زنگ مدرسه که به صدادرآمد، معلم گفت: «بچه‌ها، این هویج‌ها جایزه‌ی شماست که فکر کردید و پاسخ‌های خوبی دادید».

چند دقیقه بعد، بچه‌خراش‌ها هویج در دست، با خوشحالی از کلاس بیرون رفته‌اند.

